

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

19. De præstantia, & proprietatibus sinceri zeli honoris Dei, & salutis
animaru[m]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](#)

ria esse desiderat, in hoc magnum conformandi se semper & in omnibus diuinæ voluntati exercitium totus incumbat. Zelus frequentandi perfectæ resignationis exercitium.

XIX. *De præstantia, & proprietatibus sinceri zeli honoris Dei, & salutis animarum.*

I. *E*xpende quam nobilis partus charitatis & religionis sit hic zelus, qui est incensus affectus sinceri amatoris, quo diuini honoris, & animarum salutis propagationem impensè quærit, & quicquid his aduersatur, fortiter, constanterq; repellit: Quam gratum sit Deo sacrificium, in quo verus zelator seipsum in holocaustum igne amoris concremandum immolat, de quo D. Gregorius: *Nulum omnipo-tenti Deo rale sacrificium, quale est zelus animarum:* Quam peculiare sit diuinæ largitatjs donum, quod ijs potissimum in excellenti gradu communicat, quos ad munus Apostolicum vocat. Quid enim sublimius in hoc mundo esse possest, quā esse cooperatorem Filij Dei, in promouenda gloria æterni Patris, & procuranda hominum perfectione & sa-

*Hom. 12.
in Ezech.*

& salutem? Si ergo iuxta D. Dionysium, *De cœl.*
diuinorum omnium diuinissimum est *Hierarch.*
cooperari Deo in conuersione anima- e. 3.
rum, quanto feroe huic tantæ gra-
tiæ tam sublimis vocationis erit coo-
perandum? Feroe proficiendi in ze-
lo animarum.

II. Qualis debeat esse hic zelus ut
Deo perfectè placeat, videlicet, *Rectus,*
Magnus, Fortis. *Rectus* erit 1. si proce-
dat ex amore amicitiæ, non ex amore
concupiscentiæ, seu si purè intendat
diuinum honorem & obsequium, non
propriam gloriam & emolumentum,
iuxta exemplar Christi, qui ait: *Non Ioh. 8.*
quero gloriam meam. 2. Si ordinatus
sit in procurando prius proprio, quam
alieno profectu in via triplicis perfe-
ctionis, exemplo Chistri, qui cœpit
prius facere, quam docere. 3. Si sit dis-
cretus, sic impendendo se lucro ani-
marum, ut propriæ non patiatur detri-
mentum. *Quid enim prodest homini, si Matt. 16.*
uniuersum mundum lucretur, anima ve-
rò sua detrimentum patiatur? *Magnus* e-
rit extensiù, si se ad omnes homines,
pauperes & quæ ac diuites, nobiles &
ignobiles, notos & ignotos diffundat;
ad omnia media proximos iuuandi
quantumuis ardua, laboriosa, abiecta,

Fff

am-

amplectenda promptè se offerat, adomnes occasiones animas lucrandi aduigilet, idque insatiabiliter tota vita. **Magnus** intensuè, si optimo modo, quoad intentionis puritatem, intellectus attentionē, voluntatis promptitudinem, omnium virium debitam applicationem, cum heroicis desiderijs multò plura magisque ardua pro gloria Dei & salute animarum faciendo & patiendi exerceantur. **Fortū** erit, si nec laborum in huius zeli exercitijs subeundorum multitudine & grauitate; nec hominum conuertendorum pertinacia & ingratitudine; nec desolationum, oblocutionum, persecutionum, periculorū varietate & atrocitate, nec demum horrore mortis impensus, quantumuis acerbissimæ se impediri, multò minus obrui sinat. Talis zelus illius sit oportet, qui & nomen, & meritum veri zelatoris habere desiderat. Desiderium ad culmen tam perfecti zeli feruenter contendendi.

III. Quām perfectè has omnes conditiones habuerit zelus Apostolorum, & tot Apostolicorum virorum inexplibili siti diuinæ gloriæ & salutis animarum iugiter æstuantium, & cum Apostolo medullitus exclamantium:

Chas.

Charitas Christi urget nos. Quantò perfectius easdem habuerit zelus Christi Domini, ex hoc eodem zelo tam mira facientis, tam dira patientis? Feruor hunc zelum imitandi.

De Fundamentis huius perfecti zeli. XX.

AD zelum hunc vehementius inflammandum, expende præcipua eius fundamenta, quæ sunt infinita diuinæ Maiestatis sublimitas; maxima animarum dignitas, inæstimabilis Dei erga easdem charitas.

I. Ergo expende quanta sit sublimitas diuinæ Maiestatis, magnificiæ, potentiaæ, sapientiaæ, beneficentiaæ, aliarumque perfectionum, ob quas infinito honore, amore, cultu, obsequio est dignissimus, quæ nullo potest creato intellectu apprehendi, cum sit undequaq; infinita, immensurabilis, incomparabilis, interminabilis, incomprehensibilis: Hanc si vel semel liceret clarè intueri, nunquam liberet, nunquam liceret ab ea iugiter suspicienda, laudanda, amanda, glorificanda vel ad momentum cessare. Hoc experiuntur Beati, cœlestis patriæ incolæ, clarè intuitentes facie ad faciem, quod nos per speculum & in ænigmate obscure